

עצם הנידונה — ועובדה היא שאין איש שיוכל להכחיש — שפרס לאלפים אחדים של עסקנים מקצועיים בעולם כולו, אין איש מתננין בהסתדרות הציונית הקיימת. עצם עובדה זו יש בה לכאורה כדי לפסוק הלכה כבן גוריון:

אין צורך בה. עם העובדה שמבחינת הפונקציות קיימים חיובים מתמידים והשגות-גבול בין ההסתדרות הציונית והמדינה וכן בין ההסתדרות הציונית וארגונים ומפעלים אחרים לא-ציוניים הפועלים למען מדינת ישראל, גם עובדה זו מעידה לכך אורה על כך שהלכה כבן גוריון.

אין צורך בה. ואפשר להוסיף על כך כהנה וכהנה: אמת היא שאין אתה יכול להבחין היום בגולה בין ציוני ולא-ציוני, לא למעשה ולא להלכה.

לא למעשה, שהרי אין הציונים צוליים ואין העולים ציונים ודאק. ולא זו בלבד אלא שההסתדרות הציונית אינה נוטה כלל להטיל חרבת עליה על חבריה. אדם שהפך אדם רשאי להיות אנטי-ציוני משמאל או מימין או מאמצע, ואין לו מונע בידע כניסתו ארצה ואף באעד תפישת עמדה מובדת במדינה. ולהלכה — אין הציונים נבדלים בכלום מהלא-ציונים לגבי הגדרת מעמדם בגולה. כל ציוני אמריקאי יצחק בקול רם אף יותר מלא-ציוני המתוסבך פחות, שהוא בראש וראשונה אמריקאי ורק אחר כך יהודי ורק אחרי היותו יהודי הוא גם ציוני.

אין צורך בה. הרי אף עניין זה של לימוד עברית חזל להיות סימן היכר מובהק לציונות. לא זו בלבד שהיא מוצא מנהיגים ציונים רבים שאין העברית לשונם ואין הם מתנכסים אפילו את ילידיהם לעברית, אלא שלימוד העברית נעשה לעניין כללי ישראלי ורובם של בחי הספר העבריים למצוה לשלש ולרביעי היום, הם מחוץ למסגרת הפעולה הציונית. ליד כל בית כנסת באר"ב יש בית-ספר עברי באופן אבסולוטי והוא נדרש מלמטה ומלמעלה אין פירושו קהל המתפללים בלבד, כי אם הילדים עצמם, ולמנהוג הציונות אין כל חלק בתנועה זו של נהירה לבתי הכנסת למיניהם.

ועניין העזרה הכספית לישראל בכל הצורות, תרומות והשקעות וכו', הוא מומן מחוץ למר, נפוילין של ההסתדרות הציונית. ואין לך יהודי שלא יתמוך במפעל למען ישראל ללא שייכות להסתדרות או מפלגת ציונית ישראלית. ואם ברשימה שלהם. והרי זה דבר שיוצא יעלה על דעתו של שום ציוני ואף לא ריבוינוטיסטי, באר

למה דרושה הסתדרות ציונית?

מאת ד"ר ישראל אלדד

למה דרושה הסתדרות ציונית?

אלום העם היהודי הן יודע מהי ארץ ישראל, מהי ירושלים ושכם והחברון ובית לחם ובשן ולעד. ותנועה ציונית מדינית שהיא בלבתי תלויה, אינה חייבת בכך. אין לה כוח ביצוע צבאי ואין היא רשאית אולי (אולי, ואמר "הפורש" החתיק שבין) לפעול בתחום זה גם אם היא יכולה, נגד המשמעת והמרות ה' ממלכתית. אך בדיוק כשם שיהודים רבים בעולם שוללים מהציונות את הכוחות לדבר בשם העם היהודי, ואין היא צריכה להיתעז מזה, כן יכולה היא להמשיך לראות בארץ ישראל מלה את ארצו של העם היהודי.

ואם היתה פעם תנועה ריבוינוטיסטית שנעשתה עצמאית בגלל הדה-פוליטיזציה של הסתדרות הציונית, בגלל המיפתח למוסד של אוסף כספים וחלוקת כספים בלבד, הנה באה תנועת "חרות" של המדינה ובלעה את שרידי הצה"ר, משמץ עשתה לתנועה הריבוינוטיסטית המדינית העולמית בדיוק מה שבן גוריון עושה או רוצה לעשות להסתדרות הציונית. תנועת הצה"ר היא בדיוק אפולונית כמו ההסתדרות הציונית כולה והיא אף יוצאת מכליה להיות חברה בתהלה "הציונית" הזאת, כדי לקבל חלק יותר גדול ב-peace הזה שנתר מההסתדרות הזאת שנתרוקנה מתוכן פוליטי כלשהו. קבלת המרות המצוקת של המסגרת הממלכתית תפשיע על כניעת לבתי מצוקת ההסתדרות ציונית ומרות של נחום גולדמאן, חסרת כל תוכן מדיני.

- א. לזולו של בן גוריון בהסתדרות הציונית הקיימת וראייתו אותה כמיותרת — מוצדקים.
- ב. לא תקום ולא תהיה. ההסתדרות היהודית כללית, כהצעת בן גוריון, במקום ההסתדרות הציונית או הכלל: כל המלדי יותר ריק יותר.
- ג. הסתדרות ציונית מדינית לפעילות מדינית בקרב יהדות הגולה, בשם יהדות הגולה, למען המלאה שיהיה אגודת ישראל שלמה בארץ ישראל שלמה. הסתדרות ציונית כזאת, דבר שיש לה למדינת ישראל תוקף וחגובגבלת.

בתודעה את מתחת לסף התודעה — נציג את העם היהודי כולו. אלמלא היתה זאת עובדה מתמיכת-ההיסטוריה, לא היה הפחד גדול כל כך.

כמובן שאין מדינת ישראל יכולה להכניס דבר זה כסעיף בחוקה שלה, אם כי זה שרש זה פרי של ההיסטוריה שלה. אך מדינה היא מדינה, והנה גם מושג משפטי, מוגדר, המחייב גבולות והגבלות. גבולות רבים מה מחניקים. הן זה תמצית המשג: הגבלה. מדינה המקיימת יחסים מדיניים עם מדינות אחרות מן ההכרח שתהיה מייצגת את אורחיה ואת אורחיה בלבד.

אלא מאז אין דמיון מלא בין שאר המדינות ומדינת ישראל. מדינת ישראל היא מדינה יהודית וציונית, משמע היא חלוקת העם היהודי המפורד בעולם מצדו או מאנסו. וה' ציונות — שהוגדרה כהיפה כמדינה בדרך — הוקמה לשם מתן ייצוג למדינות העם היהודי שטרם היות לו מדינה.

כלי מדינה, בלי מסגרת ממלכתית ואף בלי היות רוב העם היהודי חברים בהסתדרות הציונית ומצביעים לקונגרס הציוני, ראה הרצל וראתה הנהגה הציונית את עצמה כנציגות המדינית של העם היהודי, אף של אלה שהתכחשו לו בקיול קולות וזעקו נגד הציונות המזרבת בשמם ללא רשות אף יותר מאנשי ה"העידים" היהודים האנטי-ציוניים באמריקה. ה' ציונות לא שעתה לכל התעקות והמשיכה לפעול כהנהגה מדינית של העם היהודי.

ואם אנו רואים את ההסתדרות הזאת כאפס פוליטי, אין זה בגלל קיומה של המדינה. זה התחיל הרבה הרבה שנים לפני כן. עוד חייבנן החל ביקו זה של הדיספוליטיזציה עצם הקמת "הסוכנות היהודית" היה צעד של

דה-פוליטיזציה. ונגד זה קם הריבוינוטיסטיזציה. הדיבור הברור בשם העם היהודי, גם מבלי לשאול את מי בניו האנוסים בגוף או בנפש, זו היתה המהפכה הגדולה של הרצל ואתה חרדש לאחר ששקעה, זיבוינוטיסקי. האם המדינה שניתה את המצב עד להיות ההסתדרות הציונית מיותרת?

ודאי, אם אומרים שמטרת הציונות היתה להקים מדינה של יהודים, לא חשוב בשביל כמה יהודים, לא חשוב על איה ששם בלבד "מדינה" — הללו ואמרו: חסל סידור ציונות. יש לנו או לכ"ם — בלשון הרשע, לכ"ם ולא לר" — "מדינה". ויגו, ודיכ"ם.

ואם שחקת המדינה הוא מהפכה בחיי ה' אומה ורק היא בלבד שקולה כנגד חורבן הגולה האירופית, עדין אינה כבדה מנזה על כך אנו יודעים מה צפון בעתה, עדיין אנו מצוי אנו יודעים מה צפון בעתה, עדיין אנו מצוי אנו במיורן ועם העם וקחות האיבה לישראל ולעם היהודי כאחד. ומשפט אייכמן בית דין בירושלים החלקית במדינת ישראל הוא סמל לאותו שיוד משקל, סמל ששום דמיון פרש לדמיון נביאים קומנוס, לא יכול היה להעלות כמתו לעוצמה.

אלום מכיוון שמטרתה של הציונות לא היתה הקמת מדינה כשלעצמה, כי אם כמכשיר לית-אולת ישראל שלמה. ומדינת ישראל הקיימת אינה אלא חלוקת לעם וראש גשר לארץ, ובעיות העם היהודי בגולה מהלא-יבוסוסק ועד לוס אנג'לוס, הן בדיוק בעיות שהיו לפני חמשים ועשרים שנה, פרט לקיומו של הכסים הסטריטוריאלי, לא תמו תפ' קיוד הציונות.

איילו יכולה המדינה למלא אותם — מה טוב, אלא שכבר דובר על מנגוליה של המדינה

בסיכום:

ואפשר וחיבים עוד להרחיק לכת ולדבר על ששחים נספים שיתכן ואין ביכולתה של מדינת ישראל לפעול לטובת ציונות מדינית יכולה לפעול בהם:

מדינת ישראל היא כידוע מדינה רודפת שלום. היא גם חתמה על הסכמי שביתות נשק ומוצהירה שהיא מוכנה ורוצה להתחיל על הסכמי אי-התקפה ושלום עם "המדינות השכנות". ייתכן וזה הכרחי מבחינת המצב הבינלאומי. אין נדון כאן בהו, אכל זה שייך לתחומי האפשרות והכוחות הממלכתיים ואיננו, גם התכרח הממלכתי של-השקעה